

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Ko se združita delovna pomlad in mlado poletje, se razcveti »Bernski dan«

V lanskem septembru smo pričeli načrtovati deveto klubsko specialko in takrat so dežurni klubski skeptiki zmajevali z glavami, saj je v teh časih organizacija razstave, kaj razstave, »razstavica« bi ji lahko rekli, kar velik zalogaj. Napovedovali so ji slabo udeležbo, slab finančni izplen, Samostojna klubska razstava kljub svoji majhnosti mora imeti »vse«, kar imajo veliki: sodnika in ostalo osebje, nagrade in pokale, veterinarsko službo, varnostno službo, kataloge in plakate, himno in zastave, parkirišče in WC.... In seveda predvsem razstavljalce s svojimi berniji. To ste seveda predvsem vi, dragi člani našega kluba, ki ste se potrudili, pometli s strahovi in predsodki, pozabili na slabe izkušnje, gnečo in neprijazno okolje prepolnih razstavnih dvoran, ...in prišli na Gradišče! To ste vi, ki ste pripeljali z domačih kavčev svoje ljubeznive razvajence in spotoma skupaj z njimi razmišljali: »Kaj pa je meni tega treba?!«. To ste vi, ki ste zaradi priprav na naš praznik prizadevno prihajali v malo šolo razstavljanja in se od Ivana Janežiča ne glede na vedno bolj mokre vremenske razmere učili lepih razstavnih manir! **Prav zato, ker se dobro zavedam vloška vsakega posameznika v ta naš skupni projekt, gre prav vam vsem in vsakemu posebej, ki ste bili z nami, iskrena zahvala.** Prisotnost izkušenih razstavljalcev, ki niso člani našega kluba, pa je bila dodatna vzpodbuda in veliko priznanje našim organizacijskim podvigom.

Srečne zvezde so se menda že v samem začetku postavile v ravno vrsto in delale za nas, saj nihče od nagovorjenih ni odklonil sodelovanja: Damjana Sever (BTL Marketing) s ProPlan nagradami in pokali, Radio Zeleni val z izdatnim oglaševanjem, mag. Peter Levstek z brezplačno veterinarsko službo, gostoljubni gostitelj in vedno nasmejani šef Gradišča Maks Lavrin, ki je za vsakega udeleženca razstave prispeval spominsko medaljo, vedno odlični tisk Amset Grosuplje, ... če omenim samo nekatere ključne izvenkubske stebre razstave. Pristrčni gostje Marko Vozelj, Zavetišče Horjul, Ambasadorji nasmeha, Animal Angels.... so vtisnili svojstven pečat prireditvi. Tudi muhasto spomladansko vreme je bilo tisti dan na naši strani.

S tokratno ekipo je bilo lepo delati in v teh kadrovskih ter finančnih okvirih smo morali sem in tja tudi čarati. Ampak se je izplačalo! Gospa Branka Krajnc Sluga, delegatka Kinološke zveze Slovenije, je napisala naravnost laskavo poročilo in po obrazih prisotnih je bilo videti, da smo si pohvale zaslužili tudi delavci. Ideja, da združimo razstavo in spomladanski piknik, je bila očitno všeč mnogim članom in številnim gostom, saj se nas je nabralo na popoldanskem druženju precej preko sto. Več o našem bernskem dnevu preberite v prispevku Toneta Hočevarja, čigar izkušeno novinarsko oko je opazilo marsikaj in njegovo vodenje prireditve je v marsičem presegalo običajno povezovanje dogodka.

Še enkrat hvala vsem, ki ste prišli na Gradišče z veseljem, z dobrimi željami in z iskrenim srcem!

Mojca Sajovic
Mojca

Prekmurje vabi

Ste že slišali za Bogojino? Najstarejša in najbolj slikovita prekmurska vas leži v bližini Moravskih Toplic in slovi po slikovitem Plečnikovem sakralnem biseru, bogojinski cerkvi. Kdor enkrat okusi gostoljubnost ljudi z ravnih severovzhodne Slovenije, se vedno rad vrača. Zakaj ne bi tja popeljali tudi naših bernijev in naše jesensko druženje obarvali po prekmursko? Zadnje septembrsko soboto - 28. 9. - si pripravite za jesenski klubski piknik!

Za vzreditelje

Genetski X faktor ali »Za vsakim uspešnim samcem stoji močna samica«

Ameriška kinologinja, publicistka in vrhunska vzrediteljica psov pasme akitita Barbara J. Andrews razodeva, da je skrivnost vzreje lepotnega prvaka in uspešnega plemenjaka v tako-imenovanem genetskem »X faktorju«. Lahko kupite na desetine psov in preizkusite vse popularne metode, podrobno proučite genetiko in mislite, da vam je glede vzreje prvakov vse jasno, a če ne dojamete bistva tega genetskega faktorja, iz vsega skupaj ne bo nič.

Čudovit samec res prinese slavo vzreditelju, vendar morate vedeti, da je samica tista, ki podpira program vzreje. Vrhunski samci dejansko izhajajo iz močnih, lepih samic. Kot je zapisano v naslovu: za vsakim uspešnim samcem stoji močna samica. V 60. letih prejšnjega stoletja so namreč opazili, da je večina »dominantnih« plemenjakov (doberman, rotvajlerji itd.) zaplodila precej več izjemnih hčera kot sinov. Andrewsova je tako prepričana, da je dejansko samica uspešnega plemenjaka tista, ki genetske predispozicije prenaša naprej. Plemenjak je namreč le toliko dober, kolikor so dobre samice, ki jih oplodi, razen

če je v genetskem smislu izjemno dominanten – v tem primeru mu bodo ugled dobrega plemenjaka prinesle njegove hčerke.

S pomočjo genetike lahko zdaj končno dokažemo, kar uspešni vzreditelji že dolgo vedo. Psica ne vpliva na leglo in vzrejni program zgolj zato, ker skrbi za mladiče, ampak iz popolnoma genetskih razlogov. Samica prenaša inteligenco in telesne značilnosti s pomočjo dejavnika, ki ga Andrewsova za šalo imenuje »X faktor«. To je nekako logično, saj je tudi kromosom X precej večji od (moškega) kromosoma Y. Morda prav zato nosi tako veliko genetsko težo. Ženski kromosom X je odgovoren za večino zelo zaželenih značilnosti, h katerim stremijo vzreditelji. Če ima samica celo magični dvojni X, je še toliko bolj sposobna dati izjemne potomce, tudi uspešne plemenjake.

Poti do uspeha sta dve. Če se odločite za krajšo pot, kupite in oglašujte dobrega samca. Druga pot pa je ta, da kupite dobro samico, ki je že sama potomka dobre samice, in jo pametno uporabite. Odvisno od tega, ali želite takojšen ali dolgotrajen uspeh. Oba cilja sta enako pomembna.

Če se vam zdi, da so vaši aduti študij, vzreja in ustvarjalnost, vložite denar in čas v dobro samico, ki izhaja iz linije dobrih samic. Še pred vzrejo naj tudi sama postane prvakinja v ringu. Če gre za pasmo, ki pozno dozori, pa dobro premislite. Odločitev, ali prej pariti ali prej razstavljati, je vselej težka. Nekaj pa zagotovo velja, ko gre za genetsko formulo: če izhaja iz linije dobrih samic, vam bo dala samce, ki bodo zagotovo prvaki, z nekaj sreče in pametnega načrtovanja pa bodo njene lastnosti prenašali tudi na naslednje generacije.

Nina Barlič

Vir:

http://www.thedogplace.org/GENETICS/Genetic-X-Factor_Andrews-02.asp

Nov slovenski priročnik za vzgojo psov

V sredini maja je na naslov kluba prispelo prijazno vabilo na predstavitev novega slovenskega kinološkega priročnika, ki ga je izdala Celjska Mohorjeva družba, nastal pa je pod peresom mag. Sabine Stariha Pipan, dr.vet.med. Z ilustracijami ga je odlično opremila Barbara Dimec, dr.vet.med.

Avtorice bralci revije Moj pes poznamo že dolga leta, saj so njeni prispevki o pasji psihologiji zagotovo ena najbolj branih rubrik v reviji. Razveseljivo je, da je njeno sicer zelo strokovno podkrepljeno pisanje preizkušeno v dolgoletni praksi in zato zelo uporabno prav za vsakega skrbnika psa. Nova knjiga je ravno prav obširna, da jo z veseljem vzamemo v roko, ravno pravega formata, da nas bo spremljala tudi izven doma, ravno prav razčlenjena, da bomo hitro našli odgovor na trenutno vprašanje. Gre za učinkovito, vendar prijazno metodo, ki je zgovorno opisana v priročniku z mnogimi praktičnimi nasveti. Knjiga je kot nalašč za skrbnike bernijev, ki nas t.i. »klasična« šola z uporabo sile spravlja v dvojni obup: ker ne deluje in ker je nesrečen tudi naš pes. Ker še vedno velja, da se učimo celo življenje, je naložba v opisani priročnik vsekakor zelo smiselna in je bodo naši psi zagotovo najbolj veseli.

Cena priročnika je 16,50 €. Naslov za naročanje: info@celjska-mohorjeva.si oziroma spletna stran: www.mohorjeva.org. Nakup pripravljamo!

Mojca Sajovic

Pozor - rumen trak na povodcu!

Če na sprehodu srečate psa, ki ima na povodec privezan rumen trak, ga pustite pri miru! Rumeni trak je namreč opozorilo, s katerim skrbnik mimoidoče ljudi in njihove štirinožce prosi, naj se psu ne približajo.

Gre za preprosto, a nadvse koristno pobudo v pasji skupnosti. Ta novi sistem komunikacije je ustvaril preventivne ukrepe, ki omogočajo mirne, varne in sproščene sprehode za vse udeležene, tako pse kot njihove sprehajalce. Z izvajanjem takega načina opozarjanja se bodo psi in njihovi človeški spremljevalci na sprehodih manj verjetno zapletali v pasje spore.

S pripenjanjem rumenih trakov na pasje povodce je začela kanadska inštruktorica za vzgojo psov, da bi pomagala lastnikom, ki so želeli okolici sporočiti, da ne želijo, da se mimoidoči ljudje ali štirinožci njihovim psom preveč približajo. Z vse več posnemovalci je preprosta pobuda prerasla v množičen projekt Rumeni smrkčki (Yellow Dog Project), ki temelji na načelu: »Moj pes potrebuje prostor in to prosim spoštujte!«.

Razlogi, zakaj pes potrebuje »prostor«, so različni: morda je bolan ali okreva po posegu; morda je na šolanju ali treningu; morda gre za samico v času pojatve; morda gre za psa, ki okreva po psihičnih ali fizičnih zlorabah ali psa iz zavetišča, ki še ni vajen tujcev; morda je imel v preteklosti slabo izkušnjo z drugimi psi... Vsi psi imajo pravico do sprehoda, tudi poškodovani in agresivni, in ta projekt jim to omogoča na karseda varen način, z ozaveščanjem čim večjega števila ljudi.

Projekt Rumeni smrkčki je zelo obetaven, saj ne ščiti samo živali, temveč tudi njihove lastnike. Javnost in lastnike psov seznanja, kako prepoznati pse, ki ne želijo, da se jim približate, spodbuja ustrezno vedenje psov in pomaga njihovim ljudem ugotoviti, ali oz. kdaj njihov kuža potrebuje mir pred drugimi. Prav tako je cilj projekta spomniti ljudi, da se psom približajo ali z njimi vzpostavijo stik le s predhodnim dovoljenjem lastnika, ne glede na to ali gre za psa z rumenim trakcem ali ne.

Več o projektu si lahko preberete na spletni strani <http://theyellowdogproject.com>.

Nina Barlič

Vir:

<http://www.dogster.com/lifestyle/yellow-ribbon-leash-dogs-campaign>

<http://www.happy-doggy.si/projekt-rumeni-smrcki/466-noga/dobrodelnost.html>

Projekt RUMENI SMRČKI

KO JE BERNIJEM HUDO VROČE...

Letošnji junijski vročinski val je malo popustil in verjamem, da so si naši berniji od srca od-dahnili, mi pa z njimi. Skoraj nemogoče se je postaviti v njihov(o) kož(o)uh, kadar se prav ni-kjer - razen v klimatiziranem prostoru - ni mogoče več ohladiti. Vsako leto nekaj pasjih življenj zahtevajo razbeljeni avtomobili in celo organizatorji razstav so si vzeli pravico, da vlomijo v zaprt avto, kadar gre za reševanje pasjega življenja. In seveda, da ukrepajo proti brezvestnim lastnikom. Zato pisati in govoriti o nevarnosti toplotnega udara nikdar ni odveč, še posebej, ker so berniji s svojo dolgo in gosto dlako še posebej dovzetni zanj.

Pri psu se pojavi, če je dalj časa izpostavljen sončni pripeki, posebno nevarnih je že nekaj minut v zaprtem avtomobilu. Posebej pozorni bodite pri prevozih z avtomobilom - hlajenje nastavite na najnižjo temperaturo, ki ustreza našim berncem. Če zunaj močno pripeka sonce, je 22 stopinj v avtu preveč, 17 stopinj pa bo že bolj sprejemljivo... Nikoli ne puščajte psa samega v avtu - niti če so okna odprta!

Vsak napor v hudi vročini je za psa z dolgo gosto črno dlako nevaren, zato najbrž ni potrebno posebej poudarjati, naj svojega psa peljemo na sprehod v jutranjem hladu. Posebno pozornost je potrebno nameniti mladičem, ki še niso zamenjali dlake in imajo slabo uravnavanje telesne temperature, enako velja za starejše ali bolne pse in tiste s povečano telesno težo.

ZNAKI TOPLOTNEGA UDARA: slinjenje, pomanjkanje koordinacije, pospešeno dihanje, vroča glava; v začetnem stadiju postane žival nemirna, ima izbuljene oči in pospešeno diha; dihanje je hitro in površno, oči so močno nabrekle, na očesnem zrklju in veznicah opazimo močno pou-darjene krvne žile. Jezik visi iz ust in je vijoličaste barve. Pes lahko pogine zaradi možganske kapi.

Najhitreje je potrebna pomoč veterinarja!

Prvo pomoč nudi lastnik, tako da poizkuša naglo znižati telesno temperaturo. Pomaga si tako, da psa omoči s hladno vodo, ki je 3-4° manj-ša od telesne temperature psa. Psu lahko damo tudi aspirin ali andol za zbijanje temperature.

POMEMBNO: pes naj nikdar v vročini ne nosi nagobčnika, damo ga v senco, psa damo v banjo z mlačno vodo za 30 minut ali ga obložimo z vlažnimi krpami po telesu in okoli glave, psa ne škropimo, damo mu piti manjše količine vode zaradi dehidracije, merimo mu telesno temperaturo, kontroliramo stanje šoka in čeljusti.

Psi, ki so pretežno zunaj, preko dneva akumulirajo vročino, zato je že najmanjše razburje-nje ali fizični napor dovolj, da nastopi toplotni udar. Ta lahko povzroči škodo oziroma odpoved na več organih kot na primer na možganih, ledvicah in presnovne spremembe. Pes potrebuje takojšnje ohlajanje, dovajanje tekočine v veno, kortikosterioide, stalno spremljanje telesne temperature in vitalnih funkcij na kliniki.

Poleti imejte s seboj vedno plastenko vode in hladilno blazinico - preprosta in cenena re-šitev v zameno za življenje vašega psa. V naravi poiščite kraj, kjer se kuža lahko ohladi - ži-vljenje lahko reši celo blatna mlakuža! Po toplotnem udaru veterinarji tudi ne priporočajo obsežnih pregledov srca (npr. ultrazvok), saj je srce v takih primerih pod velikim pritiskom, dodatna obremenitev pa lahko privede celo do infarkta.

Za vsa opozorila in poučen primer sem hvaležna naši prijateljici dr. Eleni Matevi iz Sofije, ko smo tudi pri nas stiskali pesti za Adonisa ves čas njegovega boja za življenje po toplotnem udaru in se z Eleno od srca razveselili dobrih novic. Adonis je spet doma, vesel, ješč in dobro-voljen kot njegov oče Adis Bernieshine, Elena pa vsem polaga na srce, naj pazimo v vročem poletju na naše tako občutljive bernije.

POZOR, SKUHAN PES!

POLETI PSI UMIRAJO
tudi pri odprtih oknih se
avto hitro spremeni v grob

Slabe izkušnje pri uporabi sredstva proti klopom Certifect

Našemu berniju Oliju so pred časom diagnosticirali borelijo. Oz-dravili smo ga, vendar pa je nek pritažen strah pred boleznijo v nas ostal. Proti klopom smo ga ščitili z uporabo sredstva Frontline, a smo v zadnjem času opazili, da to sredstvo slabo brani pred klopi. Kljub temu, da je bil Oli redno „polivan“ s Frontline-om, smo vedno znova našli klope, ki so se ga držali. Ker smo se bali, da se mu bolezen po-novi, smo po tihem iskali drugo obrambo. Znanka, vzrediteljica psov druge pasme, mi je priporočila sredstvo Certifect istega proizvajalca. Certifect naj bi bil izredno učinkovit, pa tudi njeni psi so to sredstvo prenašali brez kakršnihkoli problemov.

V bližnji veterinarski kliniki smo Certifect kupili in z njim polili Oliju. Veterinar je omenil, da nekateri psi kak dan po uporabi tega sredstva kažejo znake zaspanosti.

Kmalu po uporabi Certifecta je Oli padel v zelo slabo stanje. Bil je letargičen, oči je imel cianotične-vijolično modro obarvane, kazal ni nobene volje in energije, zdelo se nam je, da nas ne prepozna več, če je vstal se je med hojo močno opotekal, imel je močno povišan srčni utrip in hitro dihanje.

Posvetoval sem se z Olijevjo redno veterinarico in ta je povedala, da je vzrok njegovih težav prav v sredstvu Certifect, in da so ji znani so-

rodni primeri. Znaki, ki jih je Oli kazal, so bili klasični znaki zastrupi-tve z eno od sestavin v preparatu. Zelo slabo počutje in opisani znaki, ki so se res zelo počasi izboljševali, so trajali skoraj 10 dni. Šele po tem času se je Oli nekako normaliziral in spet pokazal svojo normalno nagajivost in vitalnost.

Na internet sem šel iskat več informacij o tem preparatu. Našel sem veliko slabih poročil ljudi iz več evropskih držav (ne pa tudi iz Slovenije). Prijavljena in opisana sta tudi dva smrtna primera zara-di odpovedi ledvic in zaradi „zalitja“ pljuč neposredno po uporabi sredstva Certifect. Angleški lastniki tropov lovskih psov npr. pišejo, da Certifect redno uporabljajo, ker je dobra zaščita psov pred klo-pi, s katerimi imajo velike težave, vendar pa ima pri vsaki uporabi Certifecta nekako 10 % psov v tropu hude težave. Za Certifect se pač odločajo kot za „manjše zlo“, saj brez učinkovite obrambe pred klopi izgubljajo pse zaradi bolezni, ki jih klopi prenašajo. Očitno je tudi, da večje dolgodlake pasme veliko slabše prenašajo Certifect kot manj-še kratkodlake. Obstajajo poročila o zelo hudih takojšnjih reakcijah alergijskega tipa. V takih primerih je edina možna rešitev takojšnje dolgotrajno spiranje psa. V primerih, kot je bil naš, prave smotrne obrambe niti ni bilo, pač pa nam je ostalo več ali manj le upanje,

da bo vse v redu. Seveda čisto pomirjeni nismo, saj nekateri lastniki pišejo tudi o trajnejših posledicah, ki se pokažejo v daljšem času po uporabi Certifecta. V teh primerih gre v glavnem za težave nevrološkega značaja.

Vsekakor sam Certifecta ne bom NIKOLI več uporabil. Mislim tudi, da tega sredstva enostavno ne bi smeli prodajati. Da pa le bom čisto pošten (čeprav sem od opisanih dogodkov naprej prepričan naspro-

tnik Certifecta), moram napisati, da je Certifect resnično učinkovit. Sedaj ko se je Oliju stanje umirilo, v njegovi dlaki ali pa kar po tleh v sobi večkrat najdemo poginule klope. Prisesanega klopa od uporabe Certifecta naprej nismo več zasledili. Seveda pa naj učinek ne bi trajal kaj dosti več kot mesec dni.

Tomaž Petrič

© Izvoru in razlikovanju

V prejšnji številki smo obdelali izvor in razvoj psa v prazgodovini. Tokrat pa se bomo pomaknili bližje po zgodovinskem traku.

Kot vemo, so psom najbližji sorodniki volk, etiopski volk, kojot in zlati šakal. Po fizični zgradbi so si te vrste zelo podobne, ko pa preučimo njihovo psihično zgradbo in obnašanje, ugotovimo, da so si izjemno različne.

Konrad Lorenz je zagovarjal, da se psi delijo na volkoidne (prednik volk) in šakaloidne (prednik šakal) pasme. Vendar so kaj kmalu ugotovili, da ta delitev ni najbolj točna. Že če pogledamo osnovne razlike med šakalom na eni ter psom in volkom na drugi strani. Če začnemo pri fizični zgradbi, ima pes manjše možgane kot volk, a vendar večje kot šakal. Znano pa je, da imajo vse udomačene živali manjše možgane kot njihovi divji predniki. Od tu lahko zaključimo, da šakal nikakor ne more biti prednik psov.

Nadaljujmo z obnašanjem. Najopaznejša razlika je ta, da šakal grozi s široko odprtim gobcem, izbočenim hrbtom, dlaka na hrbtu pa se jim naježi, podobno kot pri mački. Volk pa, prav tako kot pes, uporablja več različnih mimik za grožnje, vendar nobena od teh ni široko odprt gobec. Psi in volkovi namreč grozijo tako, da kažejo zobe, grbančijo kožo na smrčku, dvignejo dlako na hrbtu, renčijo ... Uporabljajo tudi širok repertoar navideznih groženj, pri šakalu pa so vse grožnje prave. Strokovnjaki so ugotovili, da imajo volkovi okrog 60 različnih izraznih oblik. Pri psih jih imajo največ polarne pasme in nemški ovčarji, nekatere, zlasti dolgodlake pasme, pa imajo teh znakov zanemarljivo malo.

Moderne delitve

V kinologiji se za delitev psov uporabljajo štiri različne razvrstitve.

Pri morfološki razvrstitvi delimo pse glede na obliko telesa. Tako jih delimo na braoidne pasme (srednje veliki psi s prizmatično oblikovano glavo, sorazmerno širokim gobcem in visečimi uhlji - sem uvrščamo skoraj vse pasme lovskih psov), lupoidne pasme (to so srednje veliki psi s piramidasto glavo in pokončnimi uhlji - mednje spadajo praktično vsi pastirski in ovčarski psi, nordijski in eskimski psi, špici ...), molosoidne pasme (psi različnih velikosti z okroglasto in masivno glavo ter visečimi uhlji - mednje sodijo doge, mastifi, bernardinci, bokserji, buldogi ...) in graoidne pasme (psi z dolgo ozko glavo in različno štrlečimi, lahko tudi visečimi uhlji - sem uvrščamo hrte, dobermane ...)

Za biološko ali zoološko razvrstitev uporabljamo genetski zapis pasme, s tem pa določimo njihovega prednika. Tako jih delimo v pet skupin. To so šotni ali mostiščarski pes (prednik špicev, terierjev in pinčev), bronasti pes (izvorni tip ovčarskega psa, med drugim tudi nemškega ovčarja), pepelnati pes (prednik goničev, slednih psov, jazbečarjev, šarivcev in ptičarjev), taborski pes (prednik dog, buldogov, novofurllandcev in bernardincev) in dolgoglavcev (prednik hrtov in hrtolikih psov). Najdišče mostiščarskega špica je tudi na ljubljanskem barju, datira pa približno 5000 do 8000 let nazaj.

Naslednja razvrstitev je uporabna razvrstitev. Delimo jih na lovske in nelovske pse. Oboje naprej po skupinah delimo glede na način uporabe.

Zadnja razvrstitev je v kinologiji največkrat uporabljana, to je kinološka razvrstitev. Tu uporabljamo deset pasemskih skupin. Več o tem pa prihodnjič. Do takrat vam s Hugotom pošiljava lepe pozdrave, vašim bernijem pa želiva čimveč senčnih trenutkov v poletni vročini. In seveda odličnih pribojškov.

Zoran Borovšak

Volk

Šakal

Ambasadorji nasmeha na Gradišču nad Stično

Začetki Ambasadorjev nasmeha so tesno povezani z bernskimi planšarji. Naš ustanovitelj (no, tudi njegova dvonoga skrbnica Petra Štrus je imela nekaj pri tem) Gal je bil namreč bernski planšar. S svojim delom sta orala ledino tistega, čemur danes rečemo aktivnosti s pomočjo živali in terapije s pomočjo živali. Zato smo bili zelo veseli vabila na bernski dan, še posebej, ker smo vedeli, da se je naša nova članica Iša pokazala na razstavi. Odrezala se je prav dobro, samo se je odločila, da v manekenske vode ne bo šla, ker je to malo dolgočasno. Zato je pa z veseljem pripeljala k oranžni bandi (ker ve, da v žepih oranžnih flisov rastejo briketi). Veseli smo bili, da se je pojavilo sonce in nas grelo na Gradišču. Večkrat kar pozabimo, kako lepo je tu gor, se res vidi daleč, če je dan lep. A mi nismo imeli časa občudovati okolice, že takoj nas je pozdravilo mnogo medvedkov in njihovih nasmehanih dvoonožcev. V prijetnem vzdušju sta dve urici minili, kot bi mignili. Uživali smo v družbi dobrovoljnih ljudi in prijaznih psov, naklepotali smo se do nezavesti in se imeli lepo. Upamo, da bomo skupaj ušpičili še kako dobro in zanimivo stvar.

*Neža Vihelm
Ambasadorji nasmeha*

Rezultati specialne razstave na Gradišču

KAT. ŠT.	SPO L	RAZRED	IME PSA	LASTNIK - PRIIMEK	LASTNIK - IME	DRŽAVA	ocena+ naziv
1	M	MLADIČI/BABY	FORTUNEIA UNCLE PORTHOS	DIMITROV	TODOR	BOLGARIJ	ZELO PERPEKTIVEN
2	M	MLADI/YOUNG	FIJI BERNIESHINE	ZADRAVEC	MARJAN	SLO	ODL 1, PRM, MLADINSKI
3	M	MLADI/YOUNG	FLOYD BERNIESHINE	ŠEBENIK	BORIS	SLO	ODL 2
4	M	VMESNI/INTERMEDIAT	GUCCI RIOMADEA GRANDE	PETRIČ	SONJA	SLO	ODL 1, CAC
5	M	VMESNI/INTERMEDIAT	HOMER BRUGALSKI	DONČIČ	JANA	SLO	ODL 2, R CAC
6	M	ODPRTI/OPEN	ARMANI	URBAS	JOŽE	SLO	PRAV DOBRO
7	M	ODPRTI/OPEN	EROS BERNIESHINE	ČESENJ	FILIP	SLO	ODL 1, CAC
8	M	ODPRTI/OPEN	FAVORIT GOLDEN STYRIA	KMETEC	FREDI	SLO	ODL 4
9	M	ODPRTI/OPEN	PEARL MOON Z DEIKOWEJ DOLINY	VALOV / MATEVA	WLADIMIR /	BOLGARIJ	ODL 2, R CAC
10	M	ODPRTI/OPEN	PER ASPERA AD ASTRA FELLOW	SAJOVIC	MOJCA	SLO	ODL 3
11	M	PRVAKI/CHAMPION	CONTE VENETO HEART BREAKER	KARLIN	UROŠ	SLO	ODL 1, CAC, KLUBSKI PRVAK,
12	M	PRVAKI/CHAMPION	KAUKARHAUGENS DIONYSOS	MARZIO	LIPARI	ITALIJA	ODL 3
13	M	PRVAKI/CHAMPION	YEAH CHARLIE IS HERE DEGLI ANTICHI	SIVEC	AVRETIJA	SLO	ODL 2, R CAC
14	M	VETERANI/VETERAN	ADIS BERNISHINE	JANEŽIČ	IVAN	SLO	ODL 1, VETERANSKI KLUBSKI
15	M	VETERANI/VETERAN	ATHOS BERNISHINE	KOS	URŠA	SLO	ODL 2
16	F	MLADI/YOUNG	FATAL BEAUTY BERNIESHINE	MIR	MOJCA	SLO	PRAV DOBRO
17	F	MLADI/YOUNG	FOXY BERNIESHINE	NARALOČNIK	GRETA	SLO	ODL 2
18	F	MLADI/YOUNG	FUNNY GIRL BERNIESHINE	SAJOVIC	MOJCA	SLO	ODL 3
19	F	MLADI/YOUNG	STARRY TOWN HILTON PARIS	MAURO	MAURIZIO	ITALIJA	ODL 1, PRM, MLADINSKA KLUBSKA PRVAKINJA, BOS
20	F	VMESNI/INTERMEDIAT	BELA	TRATNIK	PETRA	SLO	PRAV DOBRO
21	F	VMESNI/INTERMEDIAT	BERRY	LINER	MATEJ	SLO	PRAV DOBRO
22	F	VMESNI/INTERMEDIAT	MADAME ISHANA	KOREN	IRENA	SLO	PRAV DOBRO
23	F	ODPRTI/OPEN	ASIA	KJUDER	METKA	SLO	PRAV DOBRO
24	F	ODPRTI/OPEN	BERRY	HOČEVAR	BOJANA	SLO	PRAV DOBRO
25	F	ODPRTI/OPEN	DIANDRA BERNISHINE	SMUK	FRANC	SLO	PRAV DOBRO
26	F	ODPRTI/OPEN	FARRAH VON DER ALTEN HINTERBURG	JUHANT	ANDRAŽ	SLO	ODL 2, R CAC
27	F	ODPRTI/OPEN	HAILEY	PEČNIK	URŠKA	SLO	ODSOTNA
28	F	ODPRTI/OPEN	JILLI BERNER KAISER	ŠOLC	BARBARA	SLO	DOBRO
29	F	ODPRTI/OPEN	KIBELA	FURLAN	TINA	SLO	PRAV DOBRO
30	F	ODPRTI/OPEN	LORRY	KAVČIČ	TANJA	SLO	ODL 1, CAC
31	F	ODPRTI/OPEN	MAYRA	LINER	JOŽE / MILENA	SLO	PRAV DOBRO
32	F	ODPRTI/OPEN	ONLY FOR ME Z DEIKOWEJ DOLINY	JANEŽIČ	IVAN	SLO	ODSOTNA
33	F	ODPRTI/OPEN	PER ASPERA AD ASTRA FARIA	BRACKO	MONIKA	SLO	ODL 3
34	F	ODPRTI/OPEN	PER ASPERA AD ASTRA FINA	KATONA	BREDA	SLO	PRAV DOBRO
35	F	ODPRTI/OPEN	PER ASPERA AD ASTRA FLORA	VRBOVŠEK -	ROMANA	SLO	ODSOTNA
36	F	ODPRTI/OPEN	WENAYA DE MARAIS CHAMPAGNE	LOŽAR	SLAVKO	SLO	PRAV DOBRO
37	F	PRVAKI/CHAMPION	BLUEBERRY BERNIESHINE	JANEŽIČ	IVAN	SLO	ODL 1, CAC, KLUBSKA
38	F	VETERANI/VETERAN	ADA BERNIESHINE	VRAŽIČ	PETER	SLO	ODL 1, CAC, KLUBSKA VETERANSKA PRVAKINJA
39	F	VETERANI/VETERAN	ASTA BERNIESHINE	URBAS	JOŽE	SLO	PRAV DOBRO

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje
 e-naslov: bernski.klub@gmail.com
 fax: ++386 (0)1 786 51 46
 Davčna št.: 568 922 92
 Št. računa: 03108-1000476720

UPRAVNI ODBOR:

Mojca Sajovic: predsednica kluba (041 631 616)
Nina Barlič: podpredsednica kluba (041 365 748)
Barbara Šolc: tajnica (041 669 046)
Metka Kjuder: blagajničarka (041 659 621)
Ivan Janežič: član (041 612 007)
Janez Valič: član (01 430 0040)
Zoran Borovšak: član (070 848 274)

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 9. 3. 2013 o višini pristopnine in članarine za leto 2013 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur
- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

SPOMINSKA MEDALJA GRADIŠČE 2013

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISOTNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
 predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litjiska 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.
 Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

SPECIALNA RAZSTAVA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Soditi na specialni razstavi je za vsakega sodnika velika čast in počaščeno sem se počutila, ko sem prejela vabilo Slovenskega kluba za bernške planšarske pse, da sodim na njihovi specialni razstavi. Sojenja sem se veselila še toliko bolj, saj so ravno bernski planšarski psi ena od pasem, ki mi je zelo blizu in jo rada sodim. V sojenju pa nisem uživala samo zaradi meni ljube pasme, temveč tudi zaradi izjemne organizacije prireditve na visoko profesionalnem nivoju in pozitivnega vzdušja med razstavljavci in obiskovalci. Največje zvezde prireditve pa so vsekakor bili bernski planšarski psi. Ne glede kakšno oceno so prejeli razstavljeni bernčki, je najbolj pomembno pravilo: »Za vsakega lastnika je najlepši ravno njegov pes«. In tako je tudi prav.

Lidija Okleščen

Tak naj bo bernski dan!

Zbrali smo se na najbolj prijetnem griču nad najlepšo dolensko pokrajino. Take ne najdeš nikjer drugod, še v pravljicni Toskani težko. Če v Stični in okrog nje ne bi bilo tako lepo in prijetno, kakor je, bi si cistercijanski menihi za svoje domovanje prav gotovo poiskali drug kraj. Mi za srečanje bernecev in njihovih skrbnikov pa tudi. Srečanje vrh griča je nekaj posebnega, pasja razstava v zelenju ob cerkvi pa čisto nekaj drugega kot razstave v utesnjenih dvoranah, brez zraka, ali pa kje na asfaltu ali betonu. Še nekaj se mi je zdelo čisto naravno – da je bil velik del navzočih bernecev poležen prav v dolenskih krajih ali pa so bili tam doma njihovi predniki. Ne na Gorenjskem, pa čeprav se Gorenjska primerja s švicarskimi hribi, z bernsko dolino in hribi okrog nje pa sploh. Tudi ne na Štajerskem ali Primorskem, kjer je bernska populacija tudi omembe vredna.

Bernski dan mi je bil tokrat nekako pisan na kožo. Bil je prijetno srečanje, zraven tudi razstava. Pa ne samo razstava kot boj za naslove, ki bodo zapisani v oglasih ob prodaji mladičev. Ker smo imeli nekaj tednov pred srečanjem tečaj za vodenje psov na razstavi, je prišlo kar nekaj skrbnikov, ki morda ne bodo več hodili na podobne dogodke, kadar bodo v velikih krajih in gneči. Vsaj enkrat pa so občutili ozračje razstavnega kroga, tremo pred sodniki in še malo bolj pred njihovimi pomočniki, ki se delu v krogu šele privajajo, včasih bolj in drugič manj spretno.

Kot nekoč na ocenjevanjih psov

Na Gradišču na Stično sem imel občutek, da se je vrnilo prijetno, koristno ozračje nekdanjega strokovnega ocenjevanja psov, ki je nekoč v slovenski kinologiji skrbelo za pregled nad pasjo populacijo in privabilo tudi tiste, ki jim prave razstave, takrat še ne tako zelo komercialne kot zadnja leta, niso bile mar. Pse so pripeljali lastniki, ki so jih že kako privabili vzreditelji ali pa prijatelji. Sodniki, kakor jih zdaj redko srečaš, so pasje kandidate pred seboj pretipali in si jih zelo natančno ogledali, opisali in ustvarili pregledno dokumentacijo o psih vseh pasem. Velika večina je bila tedaj nemških ovčarjev, zelo veliko, veliko več kot zdaj na razstavah, je bilo na takih ocenjevanjih lovskih psov. Ljudje, ki so skrbeli za pasme, takrat še ne razdeljene v pasemske klube, so imeli lahko vsaj približen pogled nad vsemi predstavniki katere izmed pasem. Tudi nad tistimi, ki so odšli domov in se niso več pojavili v javnosti, ne pasji, ne kateri drugi.

Zakaj pišem o daljni zgodovini? Ker se je na našem srečanju nad Stično ta zgodovina vendarle nekako vrnila, ne po starem, ampak v sodobni podobi. Sodnica Lidija Okleščen je v prvem krogu razstavnega dogajanja opravila ocenjevanje psov, kakršno je nujno za vsak pasemski klub, ob telesnem sem opazil tudi ocenjevanje značaja.

Pomagala je razstavno postaviti psa vsakemu skrbniku, ki tega ni bil vajen, navsezadnje niso vsi poklicni handlerji. Šele v sklepnem krogu dogajanja se je spremenila v razstavno sodnico.

Izide razstave objavljamo posebej na tehle straneh. Pomembni so za tiste, ki so bili prvi ali drugi ali tretji. Za vzre-

ditelje bilo pomembno, ko so njihovi mladiči zmagovali v rokah novih skrbnikov. Nova oblika je bilo predstavljanje »bernskih družink«. Vzreditelji so po uradni razstavi prišli v razstavní krog s svojimi psi in zraven s psi, ki so jih pripeljali lastniki mladičev iz njihove vzreje, nekateri že odrasli ali celo veterani. Predvsem veterane moramo večkrat pokazati svojim kinološkim kolegom in javnosti. Pasji veterani so namreč tisti, ki najbolj jasno pokažejo, kako deluje klub in kako s svojimi psi delajo njegovi člani.

Gosti iz zavetišč

Nismo rasisti, smo se drug pred drugim hvalili, ko so se nam v sklepnem delu prireditve pridružili prijatelji, ki se s kužki ukvarjajo tudi kako drugače kot v pasemskem klubu. Zavetišče iz Horjula je predstavilo delo s svojimi »horjulčki«, društvo Animal Angels svoje delovanje, ki seže tudi čez meje. Tudi psička iz našega kluba se je predstavila v skupini, ki s svojimi posebej izurjenimi in vzgojenimi psi, pa tudi s konjiči, kokošmi in mucami skrbi za boljše počutje bolnih in starih ljudi. Tina Lekan je tudi med bernci pokazala, kako s svojo mešanko Mišo po šolah poučuje otroke, ki se lahko z njeno pomočjo znebijo vsakršnega strahu pred psi.

Vsi smo prišli

Na Gradišču nas je bilo ravno prav veliko. Če prav pomislim, smo prišli vsi. Tistim, ki so manjkali, je lahko samo žal. Manjkali so na razstavi, ki ni bila nič birokratsko zategnjena, kakor so rade pasje razstave, od katerih v pretežni meri živijo vse pasjeslovske zveze tega sveta. Manjkali pa so predvsem na prijetnem druženju, kakor ga je v drugih klubih težko pričarati, saj so bernci enkratni družabniki.

Ker sem se klatil po svetu, nisem sodeloval na prav vseh bernskih srečanjih, še manj na vseh devetih razstavah, specialkah. Večkrat sem bil na srečanjih kot na razstavah, srečanja imam veliko raje kot razstave. Ljudje so na srečanjih, ki niso tekmovanja in boj za prihodnjo prodajo mladičev, precej bolj prijazni. Prav veliko pa kljub temu, da nisem bil na vseh srečanjih in še manj na vseh razstavah, nisem zamudil. Ravno prav pogosto sem hodil v Slovenijo na srečanja, da sem spremljal dogajanje, čutil ozračje in tudi »vonjal« duha slovenskega bernstva.

Primerjam pa srečanja berncev s srečanji drugih klubov, v katerih sem kdaj sodeloval ali pa od blizu spremljal njihovo delovanje. Razen psov, ki so v bernskem klubu enkratni, veliko bolj prijazni in crkljivi kot v katerem drugem meni znanem klubu, je vse drugo precej podobno. Delitve na te in one, eni pridejo in drugi ne, cepitve na take in drugačne, napihovanja o tem, kako smo mi boljši od onih drugih, kako pa je vse skupaj tako ali tako veliko lepše, boljše in bolj dišeče na tujem, so bili prej vidni v klubih, ki imajo daljšo zgodovino od naše bernske. Med nemškimi ovčarji, denimo, ali med dobermanmi včasih še sam nisi vedel, kam sodiš, ko so se taki in drugačni veljaki prepirali in tekmovali in se dajali za delež na trgu mladičev. Predvsem za to je šlo zmeraj in povsod, šele potem za kaj drugega in čisto na koncu za načelne in strokovne stvari. Nekega dne, ko se ne bomo dajali med seboj, nam bo veliko lažje in lepše!

Tone Hočevár

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 1/2013. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Mojca Sajovic

Člani uredniškega odbora: Nina Barlič, Barbara Šolc

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje